

μητρο-κασιγνήτη, *dov.* **ματρο-κασιγνήτα**, **ας** (ή) sœur de mère.

μητροκτονέ-ω, tuer sa mère [*μητροκτόνος*].
μητροκτοσία, **ας** (ή) meurtre de sa mère [*μητροκτόνος*].

μητρο-κτόνος, **ος**, **ον** : **1** qui tue sa mère; **ο** μ. meurtrier de sa mère || **2** relatif au meurtre d'une mère [*μήτηρ, κτείνω*].

μητρο-μήτηρ, **ορος** (ή) grand'mère maternelle [*μήτηρ redoublé*].

μητρο-πάτωρ, **ορος** (ό) aïeul maternel [*μπατήρ*].

μητρό-πολις, **εως** (ή) *propr.* ville-mère, *c. à d.* **1** métropole || **2** ville principale ou capitale || **3** ville natale, patrie || **4** *fig.* source, fondement [*μ. πόλις*].

μητρο-φόνος, **ος**, **ον** et **μητρο-φόντης**, **ου** (ό) meurtrier de sa mère [*μ. πεφνεῖν*].

μητρικά, **ας**, *ion.* -ή, **ης** (ή) belle-mère, marâtre [*μήτηρ*].

μητρικώδης, **ης**, **ες**, de belle-mère, de marâtre [*μητρικα, -ώδης*].

μητρώιος, *épg. c. le suv.*

μητρώος, **α**, **ον** : **1** de mère. maternel || **2** de la mère des dieux, de Cybèle; *d'οὐ τὸ μητρών* (*s. e. ἱερών*) le temple de Cybèle, à Athènes; *τὰ μητρώα* (*s. e. ἱερά*) le culte de Cybèle [*μήτηρ*].

μήτρως, **ωος**, **ωι** (*d'οὐ φ*), **ωα** et **ων**; *plur. τοῦ*. de la 3e *decl.* (ό) oncle maternel [*μήτηρ*].

μηχανάσθε, **2 pl. prés. ind. pass. épg. de μηχανάω**.

μηχανά-ω, imaginer ou arranger avec art, *particul. en mauv. part.* machiner, tramer, *acc.* || *Moγ. plus us. μηχανίζομαι-ῶμαι* (*f. μηχανίσομαι*, *pf. souv. au sens pass. μεμηχάνημαι*) **1** fabriquer, combiner avec art, *d'οὐ en gén.* fabriquer, imaginer, *acc.* : *en mauv. part.* machiner, tramer (de mauvais desseins, etc.) : *μ. τίτι τι*, qqe ch. contre qqn; *μ. ἐπί τίτι*, conspirer contre qqn || **2 p. suite**, produire, causer, occasionner : *γέλωτα*, *Χέν.* provoquer le rire; *όπως*, faire en sorte que, être cause que [*μηχανή*].

μηχανέομαι (*impf. 3 pl. ἐμηχάνεοντο*), *ion. c. μηχανομαι*, *pass.-moy. du préc.*

μηχανεύω, *c. μηχανάω*.

μηχανεώμενοι, *part. prés. pass. ion. (masc. pl.) de μηχανάω*.

μηχανή, **ης** (ή) **I** machine, engin, *particul.* : **1** machine de guerre || **2** machine de théâtre; *prov. ὡσπερ ἀπὸ μηχανῆς*, *DÉM.* comme de la machine, *c. à d.* d'une façon imprévue ou soudaine (*cf. lat. ex machina*); *μηχανῆν ἀΐρειν*, lever la machine, *c. à d.* faire un coup de théâtre || **II** *fig.* toute invention ingénieuse : **1 en b. part.** moyen, expédient : *πάση μηχανῆ*, par tous les moyens; *οὐδεμιᾶ μηχανῆ*, par aucun moyen; *οὐδεμία μηχανῆ ἐστί ὅπως οὐ*, *Ηδτ. ου μή οὐ*, *Ηδτ. ου τὸ μή*, *Ηδτ.* il n'y a aucun moyen de; *τίς ἐστί μηχανῆ*; *avec l'inf.* quel moyen y a-t-il de? etc. || **2 en mauv. part.** ruse, artifice, machination (*cf. lat. machina*).

μηχάνημα, **ατος** (τό) **1** invention ingénieuse || **2** engin, machine, mécanisme, *particul.* machine de guerre || **3** moyen, expédient;

en mauv. part. ruse, artifice, machination [*μηχανάω*].

μηχανικός, **ή**, **όν**, industriel. habile à travailler, *gén.* || (*ρ. -ώτερος* [*μηχανή*]).

μηχανόεις, **όεσσα**, **όεν**, industriel [*μηχανή*].

μηχανολοτα, **3 pl. opt. prés. pass. ion. de μηχανάομαι**.

μηχανο-ποιός, **οῦ** (ό) qui fabrique des machines de guerre, ingénieur [*μηχανή, ποιέω*].

μηχανορραφέ-ω, tramer des intrigues [*μηχανορραφος*].

μηχανο-ρράφος, **ος**, **ον**, qui trame des machinations [*μηχανή, ὀάπτω*].

μηχανο-φόρος, **ος**, **ον**, qui porte ou sert à porter des machines [*μ. φέρω*].

μηχανών (*part. prés. act. épg.*), **μηχανών-ται** (**3 pl. prés. ind. pass. épg.**), **μηχανώντο** (**3 pl. impf. pass. épg.**), **μηχανώτο** (**3 sg. opt. prés. pass. épg.**), **μηχανάτο** (**3 pl. opt. prés. pass. ion.**) de *μηχανάω*.

μήχαρ (τό) *indécl.* expédient, préservatif (*cf. μήχος*).

μήχος, **εος-ους** (τό) moyen, *particul.* expédient, remède, préservatif : *τινος*, contre qqe ch. [*R. Μχ*, être long].

μία, *fém. d'είς*.

μιαίνω (*f. μινῶ*, *ao. ἐμίγνα*, *att. ἐμίγνα*, *pf. μεμίγχα*; *pass. ao. ἐμιάθηγν*, *pf. μεμιάσμαι*) **1** teindre, *acc.* || **2 p. suite**, souiller (de sang, de poussière, etc.) [*R. Μι*, souiller; *cf. μιρός*].

μιαιφονέ-ω (*impf. ἐμιαιφόνουν*; *ao. pass. ἐμιαιφονίθηγν*) **1** se souiller d'un meurtre || **2 act.** tuer, assassiner [*μιαιφόνος*].

μιαιφονία, **ας** (ή) action de se souiller d'un meurtre [*μιαιφόνος*].

μιαι-φόνος, **ος**, **ον**, souillé d'un meurtre, homicide, meurtrier [*μιαίνω*, *πεφνεῖν*].

μιαρία, **ας** (ή) impureté, perversité, scélératesse [*μιρός*].

μιαρός, **ά**, **όν**, souillé de sang, *d'οὐ* impur || *cf. -ώτερος*, *sup. -ώτατος* [*R. Μι*, souiller, *d'οὐ* *μιαίνω*].

μιάσμα, **ατος** (τό) **1** souillure provenant d'un meurtre || **2** personne souillée d'un meurtre (*cf. lat. piaculum*); *p. ext.* personne qui est une souillure, fléau, opprobre [*μιαίνω*].

μιασμός, **οῦ** (ό) action de salir, souillure [*μιαίνω*].

μιάστωρ, **ορος** (ό, ή) **1** génie impur et mal-faisant; *en gén.* être impur, criminel dont le contact souille || **2** fléau vengeur [*μιαίνω*].

μιγάζομαι (*seul. prés.*) *c. μίγνυμι* [*v. μίγνυμι*].

μιγάς, **άδος** (ό, ή) mêlé, mélangé, réuni pêle-mêle [*μίγνυμι*].

μίγδα, *adv.* confusément, pêle-mêle [*R. Μιγ*, mêler; *v. μίγνυμι*].

μιγείς, **είσα**, **έν**, *part. ao. 2 pass. de μίγνυμι*.

μίγην (**3 pl. ind. ao. 2 pass. épg.**), **μιγέωσι** (**3 pl. shj. ao. 2 pass. épg.**), **μιγήης** (**2 sg. shj. ao. 2 pass. ion.**) de *μίγνυμι*.

μιγήμεναι, *inf. ao. 2 pass. épg. de μίγνυμι*.

μίγμα ou **μίγμα**, **ατος** (τό) mixture médicale [*μίγνυμι*].

μίγνυμι (*f. μιξω*, *att. μείξω*; *ao. ἐμίξα*, *att. ἐμείξα*; *pf. μέμιχα*; *pass. f. μιγθήσομαι*, *f. 2 μιγθίσομαι*, *ao. 1 ἐμιγθην*, *ao. 2 ἐμίγην*,